

Et eventyr - en biografi om Mireille Mathieu

Den 21. November 1965 træder en lille og ung pige frem på de franske tv-skærme for første gang. Mindre end et år efter kender alle hendes navn i hele Frankrig:

Mireille Mathieu, født den 22. July 1946 i Avignon. Og så mødte resten af verden hende og folk begyndte at tale om et eventyr helt uden at overdrive. Mireille Mathieu fra pavebyen Avignon, den ældste af 14 børn. Hendes far, Roger Mathieu, var kirkegårdsstenhugger; han havde selv drømt om blive sanger med sin beundringsværdige tenorstemme. De boede i en træhus, som var utæt. Det regnede og blæste ind ad sprækkerne. Det var ikke altid opmuntrende. Da Mireille blev 15 år flyttede familien til et socialt boligbyggeri til en 5 værelses lejlighed og en helt ny luksus: et badeværelse! Det var den dejligste dag i mit liv, husker Mireille, for første gang tog jeg et bad! Det var en sensation. Hver morgen tog Mme Marcelle Mathieu til markedet og regnede omhyggeligt ud, hvad der kunne købes ind for. Hver eneste franc blev talt. Roger Mathieu tjente kun 200 francs om ugen hos sin far, direktøren for familiens beskedne virksomhed. Alt i alt var der kun 1800 francs i familien Mathieus husholdning, hvoraf de 190 francs gik til huslejen.

Ofte var der øjeblikke, hvor Marcelle Mathieu følte migrænen nærme sig, når hun skulle få familiens penge til at slå til; især når hun skulle købe en kjole til en, undertøj til en anden, og sko til dem alle sammen. Da Mireille var den ældste, lærte hun hurtigt hvor tunge hendes pligter ville blive.

Hvert rum var rent og ordentligt. I vores hus kunne man have spist fra gulvet! Siger Mireille med stolthed. Roger Mathieu var en dygtig håndværker, som ikke var bange for hårdt arbejde. Ferie? Fornøjelser? Det er ord, som man ikke brugte hos familien Mathieu.

"Jeg var kun 4 år gammel, da jeg sang offentligt for allerførste gang". Det var til en midnatsmesse. Efter så ofte at have lyttet til de store sangere på radio og tv, drømte Mireille om at blive en berømt sangerinde. Hun ønskede sig at komme til at synge foran et andet publikum end bare foran hendes familie og skolevenner. Edith Piaf var hendes idol, hendes forbillede. Allerede i skolen, i håndgerningstimerne, bad hendes klassekammerater hende altid om at synge "La vie en rose". Laure Collière, sanglærer, fortalte Mireille uden omsvøb, da hun modtog Mireille som elev, at Mireille havde valgt en profession, der var mange om, men at der ikke var ret mange, som kunne leve af at synge.

"Ved du", sagde hun til Mireille, "for at blive sangerinde kræves der stor styrke, både fysisk og psykisk. Du risikerer snarere at havne som ingenting

end at havne i de bløde puder i en Rolls Royce.

"Det tvivler jeg på", svarede Mireille, "men hvo som intet vover, intet

Mireille avec des soldats français, with French soldiers, mit französischen Soldaten

vinder, ikke sandt?"

Johnny Stark, manager, så også et utroligt talent i Mireille, men advarede hende:

"Glem ikke, at du er debutant. Få ind i dit hovedet, en gang for alle, at jeg vil få dig til at arbejde hårdt, at jeg intet forærer dig, at jeg vil være nådesløs.

Tænk over det, du kan stadig nå at fortryde. Hvis du vil lytte til mig, vil arbejde og især ikke vil gå for vidt på berømmelsens vej, så

vil jeg gøre dig til en god, meget stor og en rigtig stjerne."

Han vidste også, at ligemeget hvad der ville ske, så ville hun hænge godt i, for den, som vil synge for enhver pris, er en fighter.

Johnny lod orkesterlederen Paul Mauriat tage hånd om Mireille for at lære hende ikke at "skrige", som Johnny kaldte det.

Og så var der alle repetitionerne, fotograferinger, interviews, hvor Johnny altid var til stede, musik-, sang-, danse-, engelsk- og fransktimerne, og også timer i optræden.

Stark gentager, at det specielle ved Mireilles succes, den utrolige hurtighed hvormed hun kommer til tops, ikke skyldes et mirakel. Hun elsker arbejdet for arbejdets skyld.

"I tilspidsede tider med mange indspilninger, som det for eksempel skete i USA, hvor Mireille kun sov 4 timer om natten, ender selvfølgelig med, at det forsømte skal indhentes senere... har Mireille en devise, som den gode troende, hun er, og som lyder: "Mit arbejde og min Gud."

Endelig, en lørdag den 15 marts, var der prøveoptagelser til Ed Sullivan Show, "en udsendelse med de populæreste sangere i USA - 50 millioner seere."

Siden den følgende søndag, hvor udsendelsen blev transmitteret, kunne ingen længere være i tvivl om succesen. Hele Amerika, overvældet af stemmen fra la demoiselle d'Avignon, gentog Mireille Mathieus navn igen og igen.

Og så var det Las Vegas, Hollywood...

En strøm af interviews, telefonopringninger, invitationer. I New York, hvor hun var en af hovedattraktionerne til "Merv Griffin Show", gjorde Mireille ulykke på sig selv. Hun synger altid om kærlighed. "Det er kun, når jeg synger, at jeg kan sige "Jeg elsker dig"", indrømmer hun.

Mireille har sunget overalt, i hvert eneste land og hun er ligeså elsket af almindelige mennesker som af verdens store navne. Hun har været modtaget af alle statsoverhoveder. Hun har været på verdensturné.

"Der, hvor hun befinder sig bedst, er på scenen", fortæller

